उहाँलाई बाँड्नुहोस् (श्येयर गर्नुहोस्)

२० जुन, २०२६ का लागि पाठ १२

“परमप्रभु परमेश्वरले
मलाई विद्वान्‌को जस्तै
जिब्रो दिनुभएको छ, ताकि
थाकेकाहरूलाई कति बेला
उचित वचन बोल्नुपर्छ भनी
मैले जान्न सकूँ। उहाँले
मलाई बिहान-बिहान
जगाउनुहुन्छ। उहाँले मेरो
कानलाई विद्वान्‌को जस्तै
सुन्नलाई जगाउनुहुन्छ।”
(यशैया ५०:४)

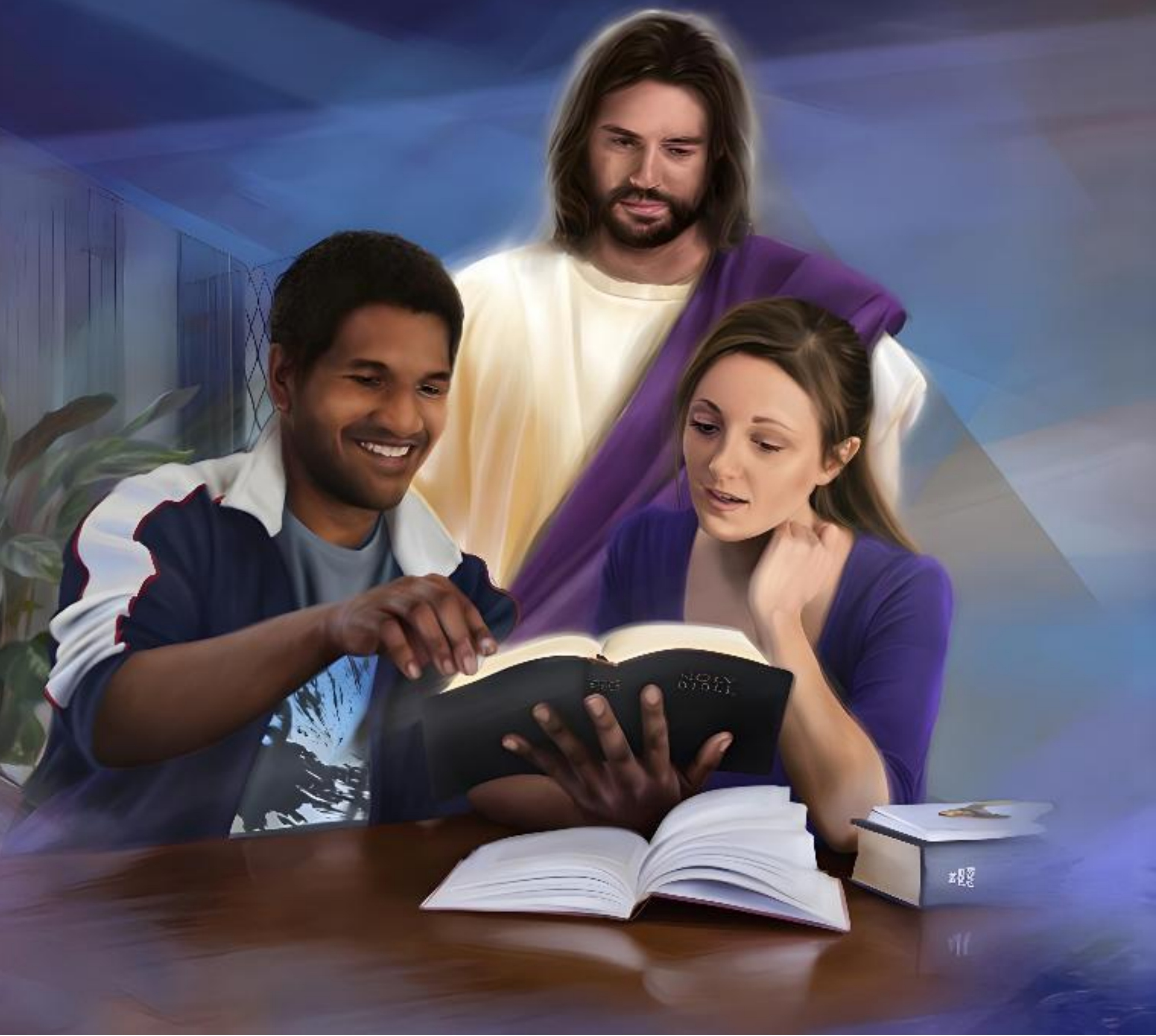

हजारौं मानिसहरूले येशूलाई साँचो रूपमा चिन्दैनन्। हामी तिनीहरूलाई "हराएका भेडा" भन्छौं, तर तिनीहरू आफैं हराएका छन् भन्नेसमेत तिनीहरूलाई थाहा छैन। अनि यदि कसैले तिनीहरूलाई सम्झाइदिएन वा बुझाइदिएन भने, तिनीहरूलाई येशूको आवश्यकता छ भनेर तिनीहरूले कसरी थाहा पाउने?

परमेश्वर यस पृथ्वीका प्रत्येक व्यक्तिको ख्याल राखुहुन्छ र “सबै मानिसहरूले उद्धार पाऊन् र सत्यको ज्ञानमा आऊन् भन्ने इच्छा गर्नुहुन्छ” (१ तिमोथी २:४)। यसमा उहाँलाई नचिन्नेहरू र उहाँलाई चिनेर पनि उहाँको मार्गबाट तर्केका (तर्किएका) दुवैथरी मानिसहरू पर्दछन्।

ती सबै मानिसहरू कहाँ पुग्न परमेश्वरले कसलाई रोज्नुभएको छ त? हामी मार्फत। यो नै येशूका “महान् आदेश” (Great Commission) हो।

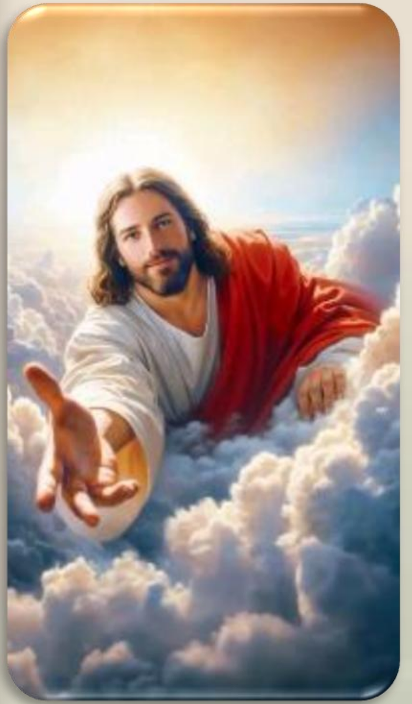

हामीले के बाँड्नुपर्छ?

- **महान् आदेश**

हामी कसरी बाँड्न सक्छौं?

- **येशूको सिको (अनुकरण) गरेर**
- **मित्रता बढाएर**

छोडिसकेकाहरूलाई कसरी फर्काउने?

- **परमेश्वर आफ्ना छोराछोरीहरूलाई खोज्नुहुन्छ**
- **हामी छोडेर जानेको खोजीमा छौँ**

हामीले के बाँड्नुपर्छ?

महान् आदेश

"यसकारण जाओ र सबै जातिका मानिसहरूलाई चेला बनाओ, र तिनीहरूलाई पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाममा बप्तिस्मा दिओ। (मत्ती २८:१९)

आफ्नो पुनरुत्थानपछि उहाँलाई भेट्न भेला भएका मानिसहरूलाई "सबै जातिहरूकहाँ जाओ..." भनी आज्ञा येशूले दिनुभएको थियो (मत्ती २८:१८-१९ क)।

तिनीहरूले के गर्नुपर्ने थियो? तिनीहरू जानुपर्थ्यो र चेलाहरू बनाउनुपर्थ्यो। अर्थात्, मानिसहरूसँग सम्पर्क गर्ने, तिनीहरूलाई बप्तिस्मा दिने र तिनीहरूलाई येशूका चेला बन्न सिकाउने (मत्ती २८:१९-२०)।

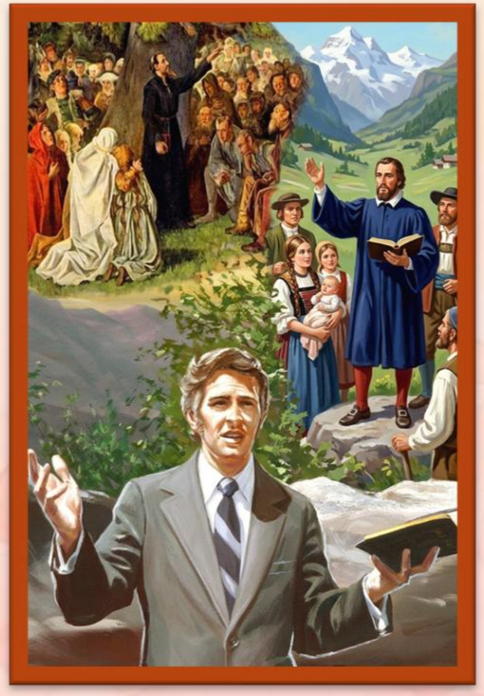

ती चेलाहरूले फेरि अरू चेलाहरूलाई सिकाए... र दुई हजार वर्षसम्म यो क्रम चलिरह्यो... जुन आज हाम्रो दिनसम्म आइपुगेको छ। अब, येशूको यो आज्ञा पाउनेहरू हामी हौं।

पत्रुस र यूहन्ना जस्तै, "हामीले जे देखेका र सुनेका छौं, ती नबोली हामी रहनै सक्दैनौं" (प्रेरित ४:२०)। हामी मञ्च (pulpit) बाट बोल्न सक्छौं, सडकहरूमा कराउन सक्छौं, सामाजिक सञ्जालमा आफ्नो गवाही बाँड्न सक्छौं, वा केवल कसैसँग व्यक्तिगत रूपमा सेयर गर्न सक्छौं। हामी सबै यसमा संलग्न छौं।

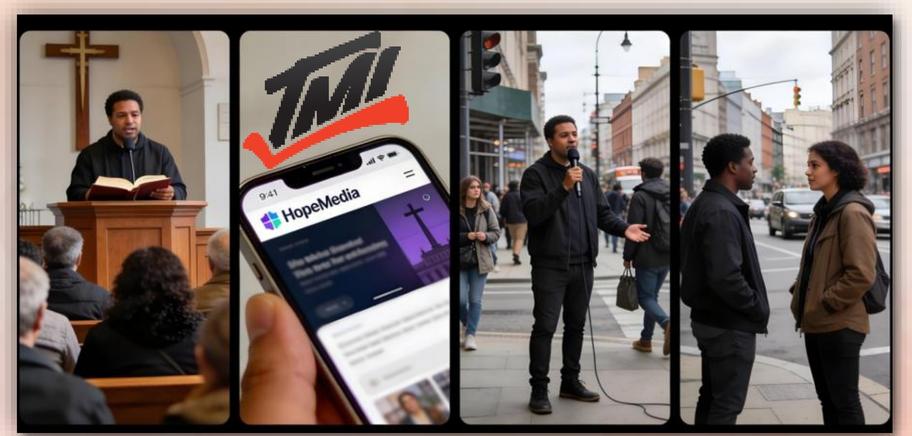

हामी कसरी बाँड्न सक्छौँ?

येशूको सिको (अनुकरण) गर्दै

“किनभने ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई बाध्य गराउँछ, किनकि हाम्रो दृढ विश्वास छ कि एक जना सबैका निम्ति मर्नुभयो।” (२ कोरिन्थी ५:१४ क)

“हराएका भेडाहरू” खोज्न कुन कुराले येशूलाई उत्प्रेरित गर्‍यो (मत्ती १५:२४)?

निसन्देह, यो हाम्रा प्रतिको उहाँको प्रेम थियो (मत्ती ९:३६; एफिसी ५:२)। उहाँले आफ्नो प्रेम हाम्रो हृदयमा पनि राखिदिनुभएको छ, ताकि हामीले अझै येशूलाई नचिनेकाहरूसँग यो बाँड्न सकौं। कहिलेकाहीँ, मानिसहरू अरूको भलाइका लागि भन्दै येशूलाई स्वीकार गर्न जबरजस्ती गर्छन्। तर परमेश्वरले रोज्नुभएको तरिका त्यो होइन।

परमेश्वरले आदम र हब्बालाई पाप नगर्न जबरजस्ती गर्नुभएन। उहाँले जलप्रलय अघिका मानिसहरूलाई जहाजभित्र पस्न बाध्य पार्नुभएन। उहाँले निनवेका बासिन्दाहरूलाई उहाँलाई स्वीकार गर्न दबाब दिनुभएन। उहाँले तिनीहरूसँग प्रेमपूर्वक कुरा गर्नुभयो र आफ्नै बाटो हिँड्दा आउने परिणामहरूबारे सचेत गराउनुभयो।

येशूको अनुकरण गरेर, हामी अरूलाई उहाँको प्रेम देखाउँछौं र तिनीहरूलाई उहाँको पछि लाग्न आमन्त्रित गर्छौं।

मित्रता बढाउँदै

"...तिम्रो हृदयमा भएको आशाको कारण सोध्ने हरेक व्यक्तिलाई जवाफ दिन सधैँ तयार रहो। तर यो नम्रता र आदरसाथ गर।" (१ पत्रुस ३:१५)

हामी सबै येशूका प्रचारक हौं र हामीलाई यसका लागि आफूलाई तयार राख्ने आज्ञा दिइएको छ (१ पत्रुस ३:१५)। तर हामी सबैलाई प्रचार गर्न आउँदैन। यद्यपि, हामीसँग प्रतिज्ञा छ कि परमेश्वर आफैंले हामीलाई आवश्यक शब्दहरू दिनुहुनेछ (यशैया ५०:४)।

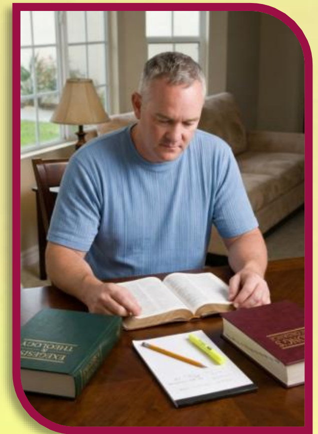

अरूसँग येशूको वचन बाँड्ने विषयमा कसरी बढी योजनाबद्ध वा सचेत हुने भन्नेबारे ध्यान दिनुपर्ने केही सरल सुझावहरू यहाँ दिइएका छन्:

कसैलाई चिन्नुहोस् र समयसँगै मित्रताको सम्बन्ध गाँस्नुहोस्।

ती व्यक्तिको हृदयमा पवित्र आत्माले काम गरून् भनी प्रार्थना गर्नुहोस्। तिनीहरूसँग कुराकानी गर्ने सही अवसरहरूका लागि प्रार्थना गर्नुहोस्।

आफ्ना विश्वासका अनुभवहरूका बारेमा कुरा गर्ने वा तिनीहरूका लागि प्रार्थना गरिदिने स्वाभाविक तरिकाहरू खोज्नुहोस्।

तपाईंको नयाँ मित्रलाई तपाईंको मण्डलीका (चर्चका) अन्य व्यक्तिहरूसँग जोड्ने तरिकाहरू पहिल्याउनुहोस्।

तपाईंको नयाँ मित्रका विशिष्ट आवश्यकताहरू वा प्रश्नहरूका बारेमा प्रार्थना गर्नुहोस्।

बाइबलले हाम्रो जीवनमा कसरी सान्त्वना, सल्लाह र मार्गदर्शन दिन्छ भनेर तिनीहरूलाई देखाउने अवसर खोज्नुहोस्।

एउटा यस्तो समय आउनेछ जब तपाईं आफ्नो मित्रलाई सोध्न चाहनुहुनेछ कि के उनी तपाईंको साथमा बाइबल अध्ययन गर्न चाहन्छन्? पछि, तपाईंको मित्रले बप्तिस्मा लिने इच्छासमेत गर्न सक्छन्।

छोडिसकेकाहरूलाई कसरी फर्काउने?

परमेश्वरले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई खोज्नुहुन्छ

परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ, "के एप्रैम मेरो प्यारो छोरो, मेरो आनन्दको बालक होइन र? यद्यपि म प्रायः उसको विरुद्धमा बोल्छु, तापनि म अझै उसलाई सम्झन्छु। यसैकारण मेरो हृदय उसको निम्ति तड्पिन्छ; ममाथि उसको ठूलो कृपा छ।" (यर्मिया ३१:२०)

एउटा निश्चित मोडमा आइपुगेपछि परमेश्वरका मानिसहरू विभाजित भए: एप्रैम (उत्तरी राज्य) ले परमेश्वरलाई त्याग्यो; यहूदा (दक्षिणी राज्य) भने विश्वासी नै रह्यो।

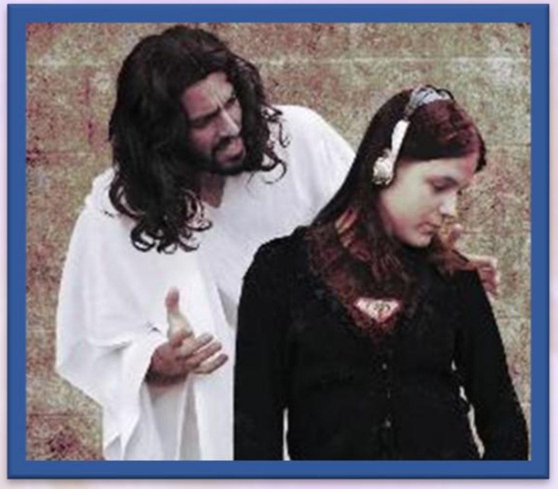

उसले त्यागे तापनि, परमेश्वरले एप्रैमलाई आफ्नो प्यारो छोरो नै मानिरहनुभयो (यर्मिया ३१:२०)। उहाँले आफ्ना पापहरूमा मरेका छोराहरूका लागि रोइरहेकी बज्यै (हजुरआमा) राहेलको चित्रसमेत प्रस्तुत गर्नुभयो (यर्मिया ३१:१५)।

जसले परमेश्वरको सेवा गरे र पछि उहाँलाई त्यागे, परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रेमपूर्वक पुकारिरहनुहुन्छ। तिनीहरू उहाँका छोराछोरी हुन्, र उहाँ तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र उहाँकहाँ फर्कन निरन्तर आग्रह गर्नुहुन्छ।

सायद हाम्रा आफ्नै केही छोराछोरीहरू, जसले कुनै समय विश्वासलाई जानेका थिए, अहिले यसलाई छोडेका हुन सक्छन्। तिनीहरूतिर पिठ्युँ फर्काउनुको सट्टा, हामीले तिनीहरूलाई निरन्तर प्रेम गर्नुपर्छ र तिनीहरूसँग दयालु भई बोल्नुपर्छ। परमेश्वरले हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ कि तिनीहरू उहाँको अत्यन्तै कोमल दयाका पात्र हुन्, र उहाँ तिनीहरू उहाँकहाँ फर्कून् भन्ने उत्कट इच्छा राख्नुहुन्छ।

हामी छोडेर जानेको खोजीमा छौं

"मैले तिनीहरूलाई जाति-जातिहरूका बीचमा तितरबितर पारे तापनि, टाढा-टाढाका देशहरूमा तिनीहरूले मलाई सम्झनेछन्। तिनीहरू र तिनीहरूका छोराछोरीहरू जीवित रहनेछन्, र तिनीहरू फर्कनेछन्।" (जकरिया १०:९)

हाम्रो पति वा पत्नी; हाम्रो छोरो; हाम्री छोरी; हाम्रो साथी; हाम्रो छिमेकी; त्यो भाइ वा बहिनी जो चर्चको त्यो बेन्चमा बस्ने गर्थे... एक दिन तिनीहरूले हामीसँगै आराधना गर्थे, तर अहिले तिनीहरू कहाँ छन्?

मानिसहरूले चर्च छोड्नुका धेरै कारणहरू हुन सक्छन्। हामीलाई तिनीहरूका कारणहरूको न्याय गर्न, तिनीहरूका मनसायको आलोचना गर्न, वा केवल तिनीहरूका बारेमा बिर्सिदिन भनिएको होइन।

हाम्रो कर्तव्य भनेको गएर तिनीहरूलाई खोज्नु र बथानमा फर्काएर ल्याउनु हो। हामी यो कसरी गर्छौं? पहिलो, प्रार्थना गरेर। दोस्रो, तिनीहरूप्रति प्रेम र दयाको उदाहरण बनेर।

तपाईंको जीवनको गवाही, तपाईंका कार्यहरू, शब्दहरू, र परमेश्वरबाट तर्केका (भड्केका) कसैका लागि गरिएका प्रार्थनाहरूले तिनीहरूको जीवन र भविष्यलाई पूर्ण रूपमा परिवर्तन गर्न सक्छन्।

“परमेश्वरले सुसमाचारको सन्देश र प्रेममय सेवाको सम्पूर्ण कार्य स्वर्गका दूतहरूलाई सुम्पन सक्नुहुन्थ्यो। उहाँले आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्न अन्य साधनहरू प्रयोग गर्न सक्नुहुन्थ्यो। तर उहाँको अनन्त प्रेममा उहाँले हामीलाई आफू, ख्रीष्ट र स्वर्गदूतहरूसँग सह-कार्यकर्ता बनाउन रोज्नुभयो, ताकि हामीले यस निःस्वार्थ सेवाबाट प्राप्त हुने आशिष, आनन्द र आत्मिक उन्नतिमा सहभागी हुन सकौं। [...] यदि तपाईं ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूबाट इच्छा गर्नुभएबमोजिम काममा लाग्नुभयो र उहाँका निम्ति आत्माहरू जित्नुभयो भने, तपाईंले ईश्वरीय कुराहरूमा अझ गहिरो अनुभव र ठूलो ज्ञानको आवश्यकता महसुस गर्नुहुनेछ, र धार्मिकताका लागि भोकाउनु र तिर्खाउनु हुनेछ। तपाईंले परमेश्वरसँग बिन्ती गर्नुहुनेछ, र तपाईंको विश्वास बलियो हुनेछ, अनि तपाईंको आत्माले मुक्ति (उद्धार) को इनारबाट अझ गहिरो घुट्को पिउनेछ। विरोध र परीक्षाहरूको सामना गर्दा यसले तपाईंलाई बाइबल र प्रार्थनातर्फ डोऱ्याउनेछ। तपाईं अनुग्रह र ख्रीष्टको ज्ञानमा बढ्दै जानुहुनेछ, र एक समृद्ध अनुभवको विकास गर्नुहुनेछ।”

.

एलेन जी. ह्वाइट, *द वे टु क्राइस्ट*, पृ. ७९-८०)